

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΩΜΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 14

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 6 Ἀπριλίου 1875.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Οἱ ἐγδοήκοντα δύο ἐκλογεῖς τοῦ προέδρου Κασσιμάτη καὶ οἱ ἵπποι τῶν περιπόλων, τελειώσαντες τὸ ἔργον αὐτῶν, ἐπέστρεψαν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς σταύλους των, ἵνα φάγωσιν ἐν ἡσυχίᾳ τὰ δῶρα τῆς ἐξουσίας καὶ τὴν κριτὴν των.

Ἄγαπῶντες νὰ ἡμεθα δίκαιοι πρέπει νὰ δημολογήσωμεν ὅτι κατὰ τὴν ὄντως ἔκτακτον ταύτην σὺνδον οἱ κ. κ. βουλευταὶ εἰργάσθησαν περισσύτερον τῶν ἵππων.

Ἐκατοντάκις τοῦλάχιστον ἔκλιναν καταφατικῶς τὴν κεφαλὴν οἱ κ. κ. βουλευταὶ, ἐνθ' οἱ ἵπποι οὔτε στασιαστὰς εὐρόντες νὰ πατήσωσιν, οὔτε κλιν κλιν νὰ ῥίψωσιν εἰς τοὺς θρῆναμοὺς, μὴ ὑπαρχούσης ἀκόμη τοιαύτης, ἔμειναν ἀπρακτοί.

Ἐκ τούτων ἐπιπόλειος κριτῆς ἤθελεν εἰκάσει ὅτι, καθὼς τὸ πάλαι ὁ Κρόνος κατέπινε βράχους νομίζων ὅτι κροεφαγεῖ, οὕτω καὶ οἱ σήμερον Ἕλληνες εἶναι τόσοι καλοστόμαχοι, ὥστε δύνανται νὰ καταπίωσιν ἐκτάκτους τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν ποιότητα βουλευτῶν, ἄνευ τῆς βοήθειας τῶν ἵππων.

Ὁ τοιαῦτα νομίζων ἤθελεν εἶναι ἠπατημένος· ἂν δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν σὺνδου τόσοι ἐκτάκτου ἐφάνη ὁ λαὸς τόσοι εὐτακτοί, τὸ φαινόμενον ὀφείλεται εἰς φρόνιμον τι μέτρον τῆς κυβερνήσεως καταστῆσαν τοὺς ἵππους περιττούς.

Ἴδου πῶς·

Τὸ βαρόμετρον τῆς κοινῆς γνώμης ἐκυμαίνεται μεταξὺ θυέλλης καὶ καταιγίδος. Οἱ πολῖται μετεβάλλοντο εἰς κοσσόφους ἅμα ἔβλεπον βουλευτὴν· οἱ κ. κ. Βλάχος, Καμπούρογλος καὶ Βαμπᾶς ἐκρότου πᾶσαν προῖαν ὡς συνταγματικὰ ἠφαίστεια, καὶ αὐτὸς ὁ ἄγχιος κ. Μεσηνέζης ἐλάμβανε βαθμηδὸν τὸ χροῶμα τῆς πορφύρας. Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐφαίνετο ἐγγίζουσα ἡ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς ἐμφάνισις τῶν ἵππων.

Τοιαῦτα ἦσαν τὰ πράγματα, ὅτε ἔλαβεν ἡ κυβέρνησις ἐξ Ἀγγλίας ἀπόσπασμα σανσκριτικοῦ χειρογράφου, ἀνευρεθὲν ἐσχάτως ἐν Καλκούτῃ, καὶ διηγούμενον ὅτι, πρὸ ἐτῶν πολλῶν, ἀγέλη πιθήκων εἰσώρμησεν εἰς ἱερὰν τινα παγίδαν τῶν Ἰνδῶν καὶ ἤρχισεν ἐκεῖ ν' ἀσχημονῆ. Οἱ ἐκκλησιαζόμενοι εὐθὺς ὥρμησαν νὰ πατάξωσι τὰ ζῶα, ἀλλὰ τόσοι ἀστειὰ ἦσαν τῶν πιθήκων τὰ πηδήματα καὶ οἱ μορφασμοί, ὥστε ἀκράτητος γέλωτος ἀνεχίτισε πρὸς στιγμὴν καὶ τοὺς εὐσεβεστέρους. Τὸ χειρόγραφον δὲν σημειοῖ οὔτε ποῖον τέλος ἔλαβον οἱ πίθηκοι οὔτε ἂν ἐφροῦρον αὐτοὺς ἵπποι.

Τὸ ἀνάγνωσμα τοῦτο ἔπεισε τὴν κυβέρνησιν ὅτι τὸ μόνον μέσον πρὸς ἀποφυγὴν τῆς κρίσεως ἦτο νὰ μεταβιβάλη εἰς ἄσβεστον γέλωτα τὴν ἐργὴν τοῦ λαοῦ ὅστις, μὴ χωνεύων τοὺς ἐκτάκτους βουλευτῶν, ἠδύνατο νὰ φάγη τοὺς ἵππους.

Ἀποφασίσασα, χάριν τῆς τάξεως, νὰ μεταβληθῆ εἰς γλωτοποιὸν οὐδενὸς ἐφείσθη ἡ ἐξουσία μέσου.

Μετεκόμισεν ἐπὶ φορεῖου εἰς τὴν βουλὴν τὸ λεῖψανον τοῦ Γκίλη, ὡς ἄλλον πατριάρχην Γρηγόριον.

Ἐβθεσεν εἰς τὸ στόμα τοῦ κ. Ῥεβελιώτη μαγικὰς ἐπωδὰς εἰς τοὺς μακαρίτας ἥρωας τοῦ ἀγῶνος.

Μετημφίσεσεν ἐν μεσοῦσῃ τεσσαρακοστῇ τὸν κ. Σαρίπολον εἰς Ηυθίαν.

Ἀπετάθη ἔπειτα καὶ εἰς εὐρωπαιὸν γνωμοδότην, τὸν κ. Μουντζεσνάρεκ, ἐλπίζουσα ὅτι τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος θέλει ἀποδώσει εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ξένου σοφοῦ τὴν δέουσαν σημασίαν.

Προσεκάλεσε τέλος πάντων τὸν ἐπισημότερον τῆς Ἑλλάδος γλωτοποιὸν καὶ ἀνέδειξεν αὐτὸν πρόεδρον τῆς ἐκτάκτου σὺνδου.

Κατὰ τὸν Σολομῶντα «οὐδὲν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον»· ἀλλ' ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι αἱ ἀκτίνες αὐτοῦ, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἤρχισαν νὰ ὠριμάζωσι τὰς κολοκύνθας, οὐδέποτε ἔλαμψαν ἐπὶ τοιοῦτου προέδρου.

Ὅπως δὲ ποτε τὸ στρατήγημα ἐπέτυχε καὶ ὁ γέλωτος ἐξεβράγη ἀκράτητος καὶ ὀρηκτικὸς, διπλασιαζόμενος ὑπὸ τῆς θέας τῶν ἵππων διασταυρουμένων πρὸς φροῦρησιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Κασσιμάτη, ἂν οὐδεὶς εἶχεν ἕρεξιν νὰ κλέψῃ.

Ὁ λαὸς ἐδιδάχθη ὑπὸ τῆς ἐξουσίας ὅτι πᾶσα κατ' αὐτῆς ἐξέγερσις ἤθελεν εἶναι λάκτισμα λέοντος εἰς αὐτοχειριζόμενον ὄνον.

Τὰ τεῖχῃ τῆς Ἰερικουῦς ἐκρήμνισαν οἱ σαλπισμοί· αὐθαιρεσίαν ἔχουσιν στῆριγμάτα Ἀγλόλους καὶ Σαριπόλους, Κασιμάτας· καὶ Μαυρομμάτας, πρέπει νὰ κρημνίσωσιν οἱ καγχασμοί.

Ἀσυγχώρητος δὲ σκληρότης ἤθελεν εἶναι, εἰς τόπον ὅπου δὲν εἰσῆχθη ἀκόμη ἡ ἵπποφαγία, νὰ ἐγγίσωμεν ἕνεκα τοιούτων ἀνθρώπων καὶ ἐνὸς μόνου ἵππου τρίχα.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΝΣ.

Σ Κ Ν Ι Η Ε Σ

Ὁ θελήσας νὰ ἐπιδείξῃ πνεῦμα ἐφευρίσκων ὅτι μαθητῆς τοῦ Γυμνασίου μετέφρασε τὸ βεργιλιανὸν «*Timeo Danaos et dona ferentes*» διὰ τοῦ «Φοβοῦμαι τοὺς Δαναοὺς καὶ δῶρα φέροντας», λησιμονεῖ δύο πράγματα· πρῶτον ὅτι εἶναι Δαναός, καὶ δεύτερον ὅτι, ἂν ἀναγκάσωσιν ἡμᾶς αἱ στραβαὶ μεταφράσεις καὶ εἰς τρίτην προσφορὰν τοῦ Ἑλληνικοῦ στέμματος, πολὺ πιθανὸν νὰ δοθῇ ἡμῖν ὡς ἀπάντησις ἡ ὀρθὴ μετάφρασις τοῦ ἀνωτέρου στίχου.

Ὅτε ἡ εἰδήσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀξιολύτου κ. Στυλιανοῦ Κασιμάτη ὡς προέδρου τῆς Βουλῆς ἐφθασεν εἰς Σύρον διὰ τηλεγραφήματος φέροντος ἡμερομηνίαν τὴν 20 Μαρτίου, πάντες ἐνόμισαν ὅτι μετὰ τοῦ νέου νομισματικοῦ συστήματος παρεδέχθημεν ἐν Ἀθήναις καὶ τὸ γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, σημειοῦν 4^{ον} Ἀπριλίου.

Ἐνὸς διπλωμάτης κατὰ τὴν τελετὴν τῆς 25 Μαρτίου ἔλεγεν εἰς τὸν γείτονά του· «Ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις, πρὶν ἀποστέλλῃ μεγαλοσαύρους ἔπρεπε νὰ μιμῆται τὰς ἄλλας, φροντίζουσα νὰ προμηθεύηται διὰ τῆς Πρεσβείας φωτογραφίαν τινὰ τοῦ μέλλοντος νὰ σταυρωθῇ· διότι εἰς τινὰς φυσιογνωμίας ἀρμόζει ὁ μεγαλόσταυρος ὅσον κώδων εἰς κορυφὴν *μιγαρέ*».

Οἱ κ. κ. φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἀπέτειναν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα ἀναφορὰν, δι' ἧς ζητοῦσι οὐδὲν ἦττον ἢ τὴν κεφαλὴν τοῦ κ. Βούλγαρη ἐπὶ πινακίου. Ἡ αἵτησις αὐτῶν εἶναι ἴσως δικαία· ἀλλ' ἔπρεπε νὰ εὐρωσι καὶ Ἡρωδιάδα τινὰ ἵνα τὴν ὑποβάλῃ.

Ἐκ τῶν χειλέων τοῦ ἀξιολύτου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέφυγον κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἀγόρευσιν ἐν τῇ Βουλῇ οἱ ἀκόλουθοι ἀξιωματικῶν λόγοι· «Ἡ κυβέρνησις πρέπει νὰ φροντίσῃ ΚΑΙ περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους.»

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἐκτάκτου συνόδου ὁ κ. Βούλγαρης λαμβάνει ἐκτάκτους προφυλάξεις. Οὕτω μετέβη προχθὲς εἰς τὴν ἐκκλησίαν φρουρούμενος ὑπὸ πολυαρίθμου κομισσοδίας. Σήμερον δὲ παρέλαθεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ ἀπογεύτην, τοῦ ὁποῦ τὰ καθήκοντα συνίστανται εἰς τὸ νὰ προτρώγῃ καὶ νὰ προπίνῃ ἐκ παντὸς φαγητοῦ καὶ ποτοῦ παρατιθεμένου ἐπὶ τῆς πρωθυπουργικῆς τραπέζης.

Σκώπται τινες διέδωκαν ὅτι ὁ φιλογενέστατος κ. Ἀνδρέας Τσιγκρὸς ἦλθεν εἰς Ἀθήνας ἵνα δεχθῇ τὰ συγχαρητήρια τῶν μετόχων διὰ τὴν κύρωσιν τῆς Συμβάσεως. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, οἱ δὲ λόγοι τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ

κ. Τσιγκροῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι ὅπως ἄσχετοι πρὸς τὴν χρηματιστικὴν ἀποτυχὴν εἰς Θεραπευτὰ μεταβαίνει εἰς Παρισίους νὰ ζητήσῃ θεραπείαν.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΝΣ.

ΠΡΩΤΑΠΡΙΛΙΑ

Ἡμέρα αὕτη εἶνε ἡμέρα, καθ' ἣν τὸ ψεῦδος ἐπιτρέπεται· ὁμοιάζει δηλαδὴ ὅλας τὰς ἡμέρας, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι λέγεται πρωταπριλιά, καὶ εἶνε περιττὸν νὰ τὸ κρύπτωμεν ἢ νὰ ζητῶμεν νὰ τὸ κολάσωμεν.

Ἡ ἐφετεινὴ πρωταπριλιά ἐφάνη γονιμωτέρα εἰς παραγωγὴν ψευδῶν εἰδήσεων, διότι ἐβαρύνθη ὁ κόσμος τὰς ἀληθεῖς καὶ ἐπόνεσε δι' αὐτάς.

Οὕτω διεδόθη·

Ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς δὲν ὑπέγραψε τὰ λεγόμενα πρακτικὰ καὶ τοὺς λεγομένους νόμους τῆς βουλῆς, ἣν ὠδήγει τὸ Νοόμετρον.

Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα παρητήθη.

Ὅτι ἤρχισαν αἱ ἑλληνικαὶ παραστάσεις ἐν μέσῳ ἀπειροῦ πλήθους χειροκροτοῦντος.

Ὅτι ὁ στηλίτης Παπαγεωργίου ἠλλαξε τὸ ὄνομά του καὶ ὠνομάσθη Χατζῆ-Ἀργύρης.

Ὅτι ἐδημεύθησαν τέσσαρες οἴκοι ὁμογενῶν καὶ τρεῖς ἄλλοι ἐκ βάρων κατεκρημνίσθησαν, ἵνα εὖρη ἕκαστος τὴν πέτρην ἣν συνεισέφερε καὶ τὴν πάρη.

Ὅτι εἰς ὑπουργὸς ἐγένετο ἀπόμαχος φρουρὸς ἐνὸς μουσείου.

Ὅτι ἐστρώθησαν μὲ πλάκας τὰ πεζοδρόμια τῆς ὁδοῦ Σταδίου.

Ὅτι ὁ γυμνασιάρχης Πετρῆς δὲν ἐκτελεῖ χρεὴ βοηθοῦ τῆς ἀστυνομίας.

Ὅτι ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Τσιγκροῦ αἱ μετοχαὶ τῶν μεταλλουργιῶν ἐφθασαν εἰς τὸ ἄρτιον.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ. Διατί ἐτέλειωσε τόσον γρήγορα ἡ ἑκτακτος σύνοδος καὶ ἔφυγαν οἱ βουλευτάδες; Μήπως ἐθύμωσαν διότι τοὺς ἐσφουρίζαμεν;

ΚΩΣΤΑΣ. Ὅχι· ἀλλ' εἶχε φθάσει ὁ καιρὸς των νὰ ἐμβοῦν εἰς τὸ γρασιδί.